

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/615/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813201323
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813201323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ T. N., bytom D. XXX, 2/ O. N., bytom D. XXX, obidvaja zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Miroslav Sládek, so sídlom R., F. XX/XX, proti odporcovi: O. Z., bytom U., I. D. XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrej Bryja, so sídlom R., H. XX, o zaplatenie 3.000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 3C/11/2013-70 zo dňa 10. apríla 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e s tým, že opravuje výrok rozsudku I. tak, že tento má správne zniet' nasledovne : Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade sumu 3.000,- Eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.000,- Eur od 01.08.2011 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade trovy odvolacieho konania v sume 129,21 Eur na účet ich právneho zástupcu JUDr. Miroslava Sládeka v lehote 3 dní.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 3C/11/2013-70 zo dňa 10. apríla 2014 vyhovel návrhu a zaviazal odporcu zaplatiť žalovanú sumu. Zároveň odporcu zaviazal zaplatiť aj trovy konania.

Rozsudok odôvodnil vykonaným dokazovaním, na základe ktorého mal preukázané, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sa domáhali od odporcu zaplatenia sumy 3.000,- Eur s úrokom z omeškania ako aj trov konania na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 19.02.2010 po dohode mu požičali zo svojich úspor bezúročne peniaze v sume 3.000,- Eur a odporca sa zaviazal požičané peniaze vrátiť do dvoch týždňov, t.j. 05.03.2010. Odporca bol viackrát vyzvaný na ich vrátenie, naposledy písomne pokusom o zmier 14.07.2011, no pôžičku nevrátil.

Odporca sa bránil tým, že mu navrhovatelia nikdy neposkytli žiadnu pôžičku a v prípade, že by mu ju poskytli vyhotovil by o tom zmluvu, resp. aspoň príjmový doklad. Preto navrhoval, aby súd návrh zamietol a priznal mu náhradu trov.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 19.02.2010 v ústnej podobe uzavretá zmluva o pôžičke, ktorou navrhovatelia v 1/ a 2/ rade ako veritelia poskytli odporcovi ako dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 3.000,- Eur, ktoré sa odporca zaviazal vrátiť navrhovateľom v 1/ a 2/ rade do dvoch týždňov, t.j. do 05.03.2010. Keďže po uplynutí dohodnutej doby odporca požičané peniaze nevrátil a navrhovatelia ho viackrát vyzvali na ich vrátenie, dôvodne sa

potom domáhali žalovanej sumy na súde. Požičanie peňazí potvrdili ústnou výpoveďou svedkovia N. N. - brat navrhovateľa v 1/ rade, ktorý uviedol, že má vedomosť o tom, že neterin muž O. Z. si prišiel požičať od jeho brata peniaze 3.000,- Eur, keď tento svedok išiel s odporcom do Námestova pre peniaze. Bolo to pred tromi rokmi. Brat mu dal obálku. Odporca si prepočítaval peniaze v 100,- eurových bankovkách. Tiež počul, že mu ich vráti do jedného mesiaca od prevzatia peňazí. Prítomní pri odovzdaní a prevzatí peňazí boli navrhovateľ v 1/rade, ktorý mu peniaze dával, jeho mama K. N., neter U. Z. a on, teda svedok. Ďalší svedok C. N., ďalší brat navrhovateľa v 1/ rade uviedol, že konkrétne o tejto pôžičke, ktorá je predmetom tohto sporu nevie, ale uviedol, že asi pred tromi rokmi keď prišiel ku svojmu bratovi, ktorý mu povedal, že ide za neterou U. Z. sa spýtať o peniaze, ktoré im požičal. Bratovi povedal, že aj on odporcovi požičal peniaze asi pred mesiacom vo výške 1.500,- Eur, ktoré mu mal vrátiť do dvoch týždňov, no peniaze mu nevrátil ani do dvoch mesiacov. Vtedy mu brat povedal, že on požičal odporcovi 3.000,- Eur. Pýtal vrátiť peniaze od odporcu, ktorý mu povedal, že momentálne peniaze nemá, a že mu prinesie celú sumu do. Následne asi po troch, štyroch mesiacoch doniesol odporca svedkovi asi 420,- Eur. Ťahalo sa to asi pol roka, preto povedal odporcovi, že pôjde na políciu. Po tomto na druhý deň vyššiu sumu doniesla neter U.. On si dal pri požičaní peňazí podpísať skutočnosť o zapožičaní peňazí, ktoré písala neter U.. Doklad o pôžičke podpísali obaja.

Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd konštatoval, že tvrdenie odporcu sa nepreukázalo, naopak jednoznačne z dokazovania vyplynulo, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sumu 3.000,- Eur mu zapožičali po tom, ako ich navrhovateľ v 1/ rade vybral dňa 19.02.2010 z jeho vkladnej knižky zo I. I., pobočka R.. Tvrdenia odporcu si vzájomne odporovalo, keď na jednej strane tvrdil, že keby si potreboval požičať peniaze, tieto si požičia od svojich rodičov. Toto tvrdenie súd považoval za nepravdivé, lebo keď peniaze potreboval, od svojich rodičov si nepožičal, ale ďalšiu pôžičku si zaobstaral od brata navrhovateľa. Tým odporcovce tvrdenie bolo nedôveryhodné. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorou navrhovatelia poskytli odporcovi peňažnú čiastku vo výške 3.000,- Eur s dojednaným dátumom vrátenia 05.03.2010. Navrhovatelia pokusom o zmier zo dňa 14.07.2011 poskytli odporcovi ďalšiu lehotu na dobrovoľné plnenie do 31.07.2011. Odporca sa s plnením dostal do omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí doby, ktorú mu navrhovatelia poskytli na dobrovoľné plnenie, t.j. od 01.08.2011, od ktorého dátumu potom priznal aj úrok z omeškania. Súd preto zaviazal odporcu na úhradu žalovanej sumy aj s úrokom z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa úspechu vo veci a postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal v konaní plný úspech náhradu trov konania v celkovej sume 1.137,35 Eur, ktoré pozostávajú jednak z uhradeného súdneho poplatku 180,- Eur za podaný návrh a z trov právneho zastúpenia vo výške 957,35 Eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ktoré podľa ust. § 149 O.s.p. zaviazal uhradiť na účet splnomocneného zástupcu JUDr. Miroslava Sládeka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí, nepovažuje ho za správny, pretože súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ďalej vytykal prvostupňovému súdu, že rozhodol predčasne, pretože jemu nikdy nebola poskytnutá žiadna pôžička a ak by mu bola poskytnutá, vyhotovil by o tom zmluvu, alebo aspoň príjmový doklad. Uviedol, že navrhovatelia v 1/ a v 2/ rade presadzujú jasný znak inkvizičného procesu, ktorý spočíva v tom, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sa dohodli s ďalšími dvoma svedkami, ktorí sú na nich odkázaní a žalovaný nemá žiadnu možnosť sa brániť, keďže tak ako uviedol, v prípade, že si požičiava sumu 3.000,- Eur, určite by ju nepožičal na dobré slovo, ale dal by si pripraviť minimálne písomné potvrdenie, alebo potvrdenie o príjme. Považuje rozsudok za nelogický, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný keď nie je zrejmé, na základe čoho dospel k záveru, že medzi účastníkmi bola dohodnutá zmluva o pôžičke, ktorú mal vrátiť do dvoch týždňov. Navrhol preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili navrhovatelia v 1/ a 2/ rade, ktorí uviedli, že rozsudok považujú za vecne správny. Len pokiaľ ide o zrejmú nesprávnosť rozsudku v označení navrhovateľov vo výroku rozsudku, je v ňom nesprávne uvedený len navrhovateľ a nie navrhovatelia v 1/ a 2/ rade, preto v tomto smere požiadali o opravu rozsudku. Uviedli, že nie je pravdou tvrdenie odporcu, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade presadzujú znaky inkvizičného procesu, teda že všetky zistenia potrebné k preukázaniu žalovaného nároku boli založené výlučne na výpovedi svedkov. V konaní súd zistil skutkový stav veci

okrem dôkazov, ktoré navrhli žalobcovia aj na základe dôkazov, ktoré navrhol odporca. Preto považuje za špekuláciu odporcu jeho tvrdenie súvisiace s námietkou o odkázanosti vypočutých svedkov na navrhovateľov a v súvislosti s tým o ich nedôveryhodnosti. Nemožno tiež súhlasiť s tým, že odôvodnenie rozsudku je nelogické a nezrozumiteľné, a teda nepreskúmateľné, veď v konaní bolo preukázané, že keď odporca prišiel požičať peniaze, v dome takú hotovosť nemali, a preto ju museli vyzdvihnúť v banke. Navrhli preto rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa ust. § 164, veta prvá O.s.p., súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedli účastníci v rámci odvolacieho konania konštatuje, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, keď vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Preto odvolací súd nemohol argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd považoval vyslovene za účelové.

Jediné pochybenie prvostupňového súdu, ktoré odvolací súd opravil postupom podľa ust. § 164, prvá veta O.s.p., keď zrejmu nesprávnosť v označení navrhovateľa opravil na správne: navrhovatelia v 1/ a 2/ rade.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., keď úspešným navrhovateľom v 1/ a 2/ rade v odvolacom konaní priznal náhradu ich trov pozostávajúcich za jeden úkon právnej služby poskytnutej ich právnym zástupcom, a to vyjadrenie k odvolaniu v sume 129,21 Eur (jeden úkon 121,17 Eur + 8,04 Eur režijný paušál) podľa ust. § 10 ods. 1, § 15, § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ktorú náhradu je odporca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu v lehote 3 dní podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.